

การศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม
Needs Analysis of English Competency Development for Entrepreneurs in
Agro Tourism Destinations, Khlong Mahasawat, Nakhon Pathom Province

มาศวิกา ไชยภู^{1*}, ทรงสิทธิ์ สอนรอด² และ โชติกา ชนะสิทธิ์³

Maswika Chaiyapoo^{1*}, Songsit Sonrod², and Chotika Chanasit

^{1,2}คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

³คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

^{1,2}Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin, ³Faculty of Art Education, Nakhon Si Thammarat College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

*Corresponding author, email: maswika.cha@rmutr.ac.th

Received: 3 Nov 2023, Revised: 23 Sep 2024, Accepted: 20 Jan 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ในประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ และเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดทำคู่มือประกอบการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาให้แก่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ ซึ่งใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด โดยแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อย และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการฟังอยู่ในระดับน้อยมาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ผู้ประกอบการมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการค้าขายอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา เป็นการกล่าวต้อนรับ และถามความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ, ผู้ประกอบการ, แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร, คลองมหาสวัสดิ์

Abstract

The purpose of this research is to explore the needs for developing English proficiency for entrepreneurs in agricultural tourism destinations, Khlong Mahasawat, Nakhon Pathom Province in various content issues. The findings will be used to create a guide to help enhance the language skills of these entrepreneurs. The target group consists of 40 entrepreneurs involved in agricultural tourism at Khlong Mahasawat. The research tool is a questionnaire, comprising both closed-ended and open-ended questions. The questionnaire assesses the needs for English language skills development among these entrepreneurs. Data analysis was conducted using percentages and arithmetic means. The research findings revealed the entrepreneurs in agricultural tourism at Khlong Mahasawat, Nakhon Pathom, expressed the highest need for developing their speaking and reading skills. There was a lower need for writing skills, and the least need was for listening skills. The specific areas of English language development that respondents identified as important were, in descending order: skills related to trade, welcoming tourists, and inquiring about tourists' needs.

Keywords: English competency development, Operators, Agricultural tourism destinations, Khlong Mahasawat

บทนำ

ปัจจุบันความต้องการด้านการท่องเที่ยวของมนุษย์ได้เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันรูปแบบในการท่องเที่ยวก็มีหลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย สาเหตุเนื่องมาจากมีปัจจัยเกื้อหนุนหลายประการ ทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ การที่สังคมให้ความสำคัญหรือตระหนักในเรื่องของธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปัญหาสุขภาพอนามัยของมนุษย์ พื้นที่เกษตรกรรมจึงเป็นพื้นที่หนึ่งที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว จึงได้เกิดการท่องเที่ยวในลักษณะเชิงเกษตรหรือเกษตรสัญจร อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีแล้วก็ตาม แต่ในสังคมชนบทที่ยึดอาชีพเกษตรกรรมยังเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยตลอดมา ดังนั้น เกษตรกรรมจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการท่องเที่ยว และเป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันน้อยที่สุด อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ เพราะประเทศไทยมีทรัพยากรเชิงเกษตร

อย่างสมบูรณ์และมีความหลากหลาย ตลอดจนมีศักยภาพสูงในการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544)

จกมลพัชร เจตนะจิตร์ (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ วิถีชีวิตเกษตรกรรมที่มีการผสมผสานกิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการให้นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนเกษตรเพื่อเรียนรู้และศึกษาหาประสบการณ์ในเรื่องของเกษตรกรรม เป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป้าหมายในการอนุรักษ์คุณค่าและความสวยงามทางธรรมชาติเอาไว้ จึงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาร่วมกันในหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และในทางตรงกันข้าม ก็จะส่งผลให้เกิดการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชน นอกจากนั้นยังจะเป็นการช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรและชุมชนทำให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเกษตรของชุมชนให้มีความยั่งยืนตลอดไป

นอกจากนี้ จกมลพัชร เจตนะจิตร์ (2546) เห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ อำเภอกุสุมาลย์ จ.นครปฐม มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานตั้งแต่ยุคสมัยของรัชกาลที่ 4 โดยมีบันทึกประวัติโดยสังเขปไว้ว่า ด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาทิพากรวงศ์ (ข้า บุนนาค) และพระภานุสมบัติบริบูรณ์ เป็นแม่กองจ้างชาวจีนขุด เริ่มลงมือขุด เมื่อวันที่ 13 กันยายน พุทธศักราช 2402 เสร็จเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พุทธศักราช 2403 ระยะทางเริ่มตั้งแต่คลองบางกรวย (บางที่เรียกว่าคลองบางกอกน้อย) ที่บริเวณใกล้วัดชัยพฤกษ์มาลา ไปบรรจบแม่น้ำนครชัยศรี (แม่น้ำท่าจีน) ที่ตำบลจี่วราย อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พระราชทานนามว่า “คลองมหาสวัสดิ์” แต่ก็มีผู้เรียกว่า คลองชัยพฤกษ์อยู่บ้าง คลองมหาสวัสดิ์ยาว 28 กิโลเมตร ไหลผ่านตำบลท่าเรือ ตำบลจี่วราย ตำบลมหาสวัสดิ์และตำบลศาลายา ในอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ตำบลปลายบาง ตำบลศาลากลาง ตำบลบางคูเวียง ตำบลบางขุนทองและตำบลมหาสวัสดิ์ ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สำหรับการท่องเที่ยวล่องคลองมหาสวัสดิ์ ไปลงเรือที่ท่าเรือหน้าวัดสุวรรณาราม อ.กุสุมาลย์ จ.นครปฐม มีเรือให้บริการล่องเที่ยวคลอง ค่าเรือเหมาลำ 300 บาท นั่งได้ประมาณ 6 คน มีเสื้อชูชีพ รม หมวก ให้บริการ ถ้าต้องการแวะพักจุดต่าง ๆ ซึ่งจัดไว้ให้ 4 จุด ต้องเพิ่มค่าเข้าชมรวมผู้ใหญ่คนละ 70 บาท และเด็กคนละ 40 บาท

การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ในการแข่งขันระดับเวทีโลก (World Competitiveness Enhancement) จำเป็นต้องมีปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถและมีสมรรถภาพในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษแก่ชุมชนในสถานที่ท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะและความรู้เฉพาะในวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งปัจจุบัน

ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ทำให้มีข้อจำกัดในการใช้และการสื่อสารภาษาอังกฤษ การออกแบบคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการ จึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สามารถใช้ทักษะการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความต้องการใช้งานของผู้ประกอบการ จากปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในพื้นที่ดังกล่าว จึงได้สำรวจความต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้ในการออกแบบและจัดทำคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ในประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ
2. เพื่อจัดทำคู่มือพัฒนาศักยภาพด้านภาษาของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ให้แก่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ

ในช่วงที่ผ่านมาหลาย ๆ องค์กรต่างเผชิญกับผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอยู่ตลอดเวลา แต่การที่องค์กรจะเกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันนั้น องค์กรจึงไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ เพราะหากไม่มีการพัฒนาองค์กรแล้ว จะไม่สามารถต่อสู้กับคู่แข่งและจะไม่สามารถอยู่รอดในการทำธุรกิจ ดังนั้นองค์กรต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่เสมอ ผู้บริหารต้องทำการศึกษาและกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำมาใช้ให้ทันกับสภาพของการแข่งขันในปัจจุบันเพราะนอกจากจะต้องต่อสู้กับคู่แข่งเดิม ยังต้องมีการต่อสู้กับคู่แข่งรายใหม่ที่ย้ายมาเข้ามาในตลาด นอกจากนั้นยังมีอีกหลายปัจจัยที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ รวมถึงเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา (จิราพร ทัดตะวร, 2542)

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

สมเกียรติ อ่อนวิมล (2554) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาค กับ อนาคตของไทยในอาเซียน ไว้ว่ากฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ”

ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านั้นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบัน แม้จะหมายความว่า เป็นการใช้อังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติ ที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึง ทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียน จะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติ แต่ละชุมชนเอง เพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและ สื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้อังกฤษ ในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับ คนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้อังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกน หลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ราไพพรรณ แก้วสุริยะ (2543) กล่าวว่า การท่องเที่ยวในศตวรรษใหม่ หรือศตวรรษที่ 21 เป็นกระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นมาตรการ ดัดสันใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่รักษาสิ่งแวดล้อมหรือที่ใช้เป็นภาษาอังกฤษว่า Green Tourism นักวิจัยตลาดการท่องเที่ยวจากองค์กรท่องเที่ยวโลก ได้สำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวพบว่าเปลี่ยน จากเดิมที่นิยม 3S คือ Sea Sand Sun นั้นได้ลดบทบาทลง เปลี่ยนเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยค่านิยมดังกล่าวได้เปลี่ยนมาเป็นค่านิยม 3S ใหม่ คือ Security หมายถึง ความปลอดภัยทางธรรมชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน Sanitation หมายถึง ความสะอาด ปราศจากเชื้อโรคและมลพิษต่าง ๆ Satisfaction หมายถึง ความพึงพอใจ ความประทับใจ ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรรมงานประจำ รวมถึงการเดินทางจาก ที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรม หรือไม่

วรรณพร วณิชชานุกร (2540) กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีรูปแบบการบริหารจัดการใน 2 ระดับ คือ ระดับแนวนอน

ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้ง คือ หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แรงงาน ความรู้ตามอำนาจของผู้คนในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารดำเนินงานควรครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ กัน เช่น

1. ควบคุมบริหารงาน ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่วางไว้ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง
2. จัดให้มีคู่มือการดำเนินงานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานทั้งของเจ้าหน้าที่ในภาครัฐและเอกชน
3. มีการกำหนดมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานนั้น
4. มีการกำหนดดัชนีทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับการพัฒนาแบบยั่งยืน
5. ให้การศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีสำนึกในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ผลดีที่จะตามมาของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตร ผลทางตรง คือ ก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างรายได้ให้กับชุมชน กระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น และผลทางอ้อม คือ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรรมและกลุ่มเกษตรกร สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตร

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2543) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการผสมผสานระหว่าง การนำวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีความเป็นอยู่ของชาวชนบท รูปแบบของกิจกรรมและการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีความหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งทัศนียภาพของธรรมชาติอันสวยงามมาจัดให้มีระบบการบริหารจัดการโดยเกษตรกรหรือชุมชนเกษตร โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและวัฒนธรรมการเกษตรบนพื้นที่จริงและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเกษตร ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2543) กล่าวว่า การกำหนดนิยามของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังไม่มีกำหนดอย่างชัดเจน ที่ผ่านมาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยเกิดจากกรมส่งเสริมการเกษตรมีแนวคิดในการส่งเสริมกิจกรรมนี้ โดยพิจารณาจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะสร้างรายได้ให้เกษตรกรในท้องถิ่นชนบท ซึ่งการพัฒนาชุมชนเกษตรหรือหมู่บ้านเกษตรในชนบทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเปิดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เข้าไปเที่ยวชมจะเป็นแหล่งรายได้หนึ่งของเกษตรกรในชนบท และก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชนบทจากการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยว ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงมีความหมายกว้างครอบคลุมถึงการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล

ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประเด็นเนื้อหาภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายและการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย โดยได้กลุ่มตัวอย่างมาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยประสานงานผ่านทางตัวแทนกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวทางและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด ซึ่งแบบสอบถามได้มีการปรับมาจากแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานร้านเซเว่นอีเลฟเว่น (Pochakorn, 2012) โดยมีการปรับแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ โดยในแบบสอบถามใช้เกณฑ์ของมาตราประมาณค่าแบบลิเคอร์ท โดยมีการเรียงลำดับคะแนนตั้งแต่ มากที่สุด (5 คะแนน) ไปจนถึงน้อยที่สุด (1 คะแนน) และมีการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานที่เกี่ยวข้อง

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ จำนวน 40 ราย โดยใช้ประเด็นความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประเด็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายและการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้จะประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผลและวิจารณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประเด็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายและการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาในรูปของการแจกแจงความถี่และร้อยละ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อจำแนกตามเพศ สามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายร้อยละ 37.50 และเพศหญิงร้อยละ 62.50 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ สามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ ไม่เกิน 20 ปี มีร้อยละ 12.50 อายุ 21-40 มีร้อยละ 25.00 อายุ 41-60 ปี มีร้อยละ 37.50 อายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 25.00 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ ระดับประถมศึกษา มีร้อยละ 42.25 ระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. มีร้อยละ 25.00 ระดับอนุปริญญา/ปวส. มีร้อยละ 25.00 ระดับปริญญาตรี มีร้อยละ 7.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 ไม่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ

ส่วนที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟังอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูดอยู่ที่ 4.60 และค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาทักษะเกี่ยวกับทักษะการฟังอยู่ที่ 4.55 ในด้านความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.40 และในส่วนความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนนั้นอยู่ในระดับน้อยมากโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.10

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตาม ประเด็นหัวข้อต่าง ๆ โดยหัวข้อที่มีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การค้าขาย การกล่าวต้อนรับ และการถามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 4.68, 4.60 และ 4.53 ตามลำดับ ส่วนหัวข้อที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การกล่าวคำขอบคุณ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 4.42 ตามมาด้วยหัวข้อเกี่ยวกับการทักทาย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.38 และการแนะนำตัวเอง 4.26 และหัวข้อที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ 3.68

สรุปผล

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุในช่วง 41-60 ปี มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมาก แต่ไม่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ

ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านมากที่สุด มีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนน้อย และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการฟังน้อยมาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ผู้ประกอบการมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการค้าขายมากที่สุด รองลงมา เป็นการกล่าวต้อนรับ และการถามความต้องการนักท่องเที่ยว ตามลำดับ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม และนำไปสร้างคอร์สเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการที่ทำงานอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้งในพื้นที่คลองมหาสวัสดิ์และพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). *สื่อสัมพันธ์ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์*. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- จกมลพัชร เจตนะจิตร์. (2546). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการล่องเรือชมสวนเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราพร ทัดตะวร. (2542). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาหมู่บ้านประสาทใต้ อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2543) *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Ecotourism and Sustainable Tourism)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณพร วณิชขานุก. (2540). *การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*. ทรรปศิลป์
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2543). *การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism)*. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). *ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน* [Online]. <http://blog.eduzones.com/wigi/81880>.
- Pochakorn, R. (2012). *Needs analysis in English use of 7-Eleven employees* (Master's thesis). Thammasat University.